

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 210

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 28 martie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
25.	— Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	2–5
319.	— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	5
★		
26.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2016 pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal	6
320.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2016 pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 10 din 20 februarie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–14
★		
	Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică cărora li s-au aprobat subvenții din bugetul local al sectorului 6 pentru anul 2017, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială	15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995
pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. I. — Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, litera i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) activități de curatelă specială potrivit legii și Statutului profesiei de avocat;”

2. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Avocatul este obligat să țină evidența actelor întocmite conform alin. (1) lit. c) și d), cu excluderea actelor întocmite pentru asistare și reprezentare, și să le păstreze în arhiva sa profesională, în ordinea întocmirii lor. În termen de cel mult 3 zile de la data întocmirii actelor prevăzute la alin. (1), avocatul este obligat să înregistreze operațiunea în Registrul electronic al actelor întocmite de avocați potrivit alin. (1) lit. c) și d), conform procedurii prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a registrului, aprobat de Consiliul U.N.B.R., sub sancțiunea inopozabilității față de terți.”

3. La articolul 5, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins:

„(10) La constituirea formelor de exercitare a profesiei și ulterior, avocații au dreptul să stabilească patrimoniul afectat exercitării profesiei, în condițiile legii, cu procedura reglementată pentru constituirea Registrului electronic al evidenței patrimoniului de afecțiune al avocaților, în condițiile stabilite de Consiliul U.N.B.R. prin Regulamentul de organizare și funcționare. Înscrisura efectuată în registru are efecte de opozabilitate față de terți, în condițiile prevăzute de lege.”

4. La articolul 14, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) cel în sarcina căruia s-a reținut, în baza unei hotărâri judecătorești definitive sau prin acte ale organelor profesiei de avocat, fapta de a fi exercitat sau sprijinit, sub orice formă, exercitarea fără drept de către o persoană a profesiei de avocat.”

5. La articolul 16, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Exercițarea profesiei de avocat este compatibilă numai cu:”

6. La articolul 16, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) alte activități prevăzute de lege.”

7. Articolul 21 se abrogă.

8. La articolul 24, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin grija baroului, tabloul anual al avocaților și modificările intervenite sunt comunicate, la începutul fiecărui an,

instanțelor judecătorești, organelor de urmărire penală și autorităților administrative ale județului sau municipiului București, precum și U.N.B.R. Distinct, se va înainta U.N.B.R. tabloul avocaților incompatibili.”

9. La articolul 25, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazurile în care există incompatibilitate, decizia de primire în profesie va produce efectele numai de la data încetării stării de incompatibilitate.”

10. La articolul 25, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Până la încetarea stării de incompatibilitate, cel primit în profesie va fi înscris în tabloul avocaților incompatibili într-o secțiune, distinct.”

11. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Instanțele sunt obligate să verifice și să se pronunțe asupra calității de reprezentant al unei persoane care se prezintă ca avocat, exercitând acte specifice acestei profesii și folosind însemnele profesiei de avocat.

(2) Exercițarea, fără drept, a oricărei activități specifice profesiei de avocat constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.

(3) Fapta unei persoane care exercită activități specifice profesiei de avocat în cadrul unor entități care nu fac parte din formele de organizare profesională recunoscute de prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.

(4) Actele specifice profesiei de avocat, efectuate în mod public de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile prezentei legi, sunt nule.”

12. La articolul 30, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Nu pot face parte din organele de conducere ale profesiei avocații care au datorii scadente la taxele și contribuțiile stabilite pentru formarea bugetului U.N.B.R. și al baroului, precum și a fondurilor Casei de Asigurări a Avocaților din România și ale filialelor.”

13. La articolul 31, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Activitatea desfășurată de avocat în condițiile legii și ale Statutului profesiei de avocat, indiferent de forma și modalitatea de exercitare a profesiei, care generează venituri profesionale, nu poate fi reconsiderată ca activitate dependentă în conformitate cu prevederile din Codul fiscal.

(12) Avocații pot conveni cu clienții onorarii superioare celor stabilite în tabloul onorariilor minimale adoptat de Consiliul U.N.B.R.”

14. La articolul 35, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Sunt exceptate de la măsura ridicării de înscrisuri și de la măsura confiscării:

a) înscrisurile care conțin comunicări între avocat și clientul său;

b) înscrisurile care conțin consemnări efectuate de către avocat cu privire la aspecte referitoare la apărarea unui client.”

15. La articolul 35, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Raportul dintre avocat și persoana pe care o asistă sau o reprezintă nu poate forma obiectul supravegherii tehnice decât dacă există date că avocatul săvârșește ori pregătește săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute în art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală. Dacă pe parcursul sau după executarea măsurii rezultă că activitățile de supraveghere tehnică au vizat și raporturile dintre avocat și suspectul ori inculpatul pe care acesta îl apără, probele obținute nu pot fi folosite în cadrul niciunui proces penal, urmând a fi distruse, de îndată, de către procuror. Judecătorul care a dispus măsura este informat, de îndată, de către procuror. Judecătorul dispune informarea avocatului.”

16. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) În exercitarea profesiei, avocații sunt parteneri indispensabili ai justiției, ocrotiți de lege, fără a putea fi asimilați funcționarilor publici, cu excepția situațiilor în care atestă identitatea părților, a conținutului sau datei unui act.

(2) Avocatul este obligat să respecte solemnitatea ședinței de judecată, să nu folosească cuvinte sau expresii de natură a aduce atingere demnității judecătorului, procurorului, altor avocați, părților sau reprezentanților acestora în proces.

(3) Avocatul nu răspunde penal pentru susținerile făcute oral sau în scris, în forma adecvată și cu respectarea prevederilor alin. (2), în fața instanțelor de judecată, a organelor de urmărire penală sau a altor organe administrative de jurisdicție și nici dacă sunt în legătură cu consultațiile oferite justițiabililor ori cu formularea apărării în acea cauză ori pentru susținerile făcute în cadrul consultațiilor verbale sau consultațiilor scrise acordate clienților, dacă ele sunt făcute cu respectarea normelor de deontologie profesională.

(4) Nerespectarea de către avocat a prevederilor alin. (2) și (3) constituie abatere disciplinară gravă. Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă.

(5) Nu constituie abatere disciplinară și nici nu pot atrage alte forme de răspundere juridică a avocatului opiniile juridice ale acestuia, exercitarea drepturilor, îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege și folosirea mijloacelor legale pentru pregătirea și realizarea efectivă a apărării libertăților, drepturilor și intereselor legitime ale clienților săi.”

17. La articolul 40, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) Avocatul este obligat să depună toată diligența pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale clienților și să uzeze de mijloacele prevăzute de lege, pe care le consideră favorabile acestora.

(3) Avocatul este obligat să se abțină de la asistarea și sfătuirea unui client în realizarea de către acesta de acte sau fapte ce ar putea constitui infracțiuni.

(4) Avocatul este îndreptățit să se retragă imediat și să renunțe la asistarea și reprezentarea clientului în cazul în care acțiunile și scopurile acestuia, aparent legale la începutul

asistenței și/sau al reprezentării, se dovedesc, pe parcursul acesteia, ca fiind infracționale.”

18. La articolul 46, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Orice contact dintre avocat și o persoană cu interese contrare în cauza în care avocatul este angajat, reprezentantul acesteia sau un terț care se dovedește că este interesat de soluția ce se va pronunța în cauză nu poate fi realizat decât cu acordul expres, prealabil, al clientului, în prezența clientului sau a persoanei desemnate de acesta.”

19. La articolul 46, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (4¹)—(4³), cu următorul cuprins:

„(4¹) Divulgarea de către avocat, fără drept, a unei informații confidențiale din sfera privată a clientului său ori care privește un secret operațional sau comercial care i-a fost încredințat în virtutea aceleiași calități sau de care a putut să ia cunoștință în timpul desfășurării activităților specifice profesiei constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(4²) Sunt obligați să respecte secretul profesional și membrii organelor de conducere ale profesiei de avocat cu privire la aspectele de care au luat cunoștință în virtutea exercitării prerogativelor cu care au fost învestiți.

(4³) Nu constituie infracțiune fapta avocatului de nedenunțare a unor infracțiuni despre care ia cunoștință în exercitarea profesiei, cu excepția următoarelor infracțiuni:

1. omor, ucidere din culpă sau altă infracțiune care a avut ca urmare moartea unei persoane;

2. genocid, infracțiuni contra umanității sau infracțiuni de război contra persoanelor;

3. cele prevăzute de art. 32—38 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare.

În toate cazurile, este exonerat de răspundere avocatul care previne săvârșirea infracțiunii sau consecințele acesteia în alt mod decât denunțarea făptuitorului.”

20. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) Orice comunicare publică sau orice publicitate făcută de un avocat sau de o formă de exercitare a profesiei este permisă, cu condiția ca aceasta să respecte reglementările profesionale și cele privitoare la independența, demnitatea, integritatea profesiei, păstrarea secretului profesional, să fie obiectivă și să corespundă adevărului.

(2) Statutul profesiei de avocat reglementează detaliat normele aplicabile publicității făcute de avocați sau de formele de exercitare a profesiei de avocat în scopul atragerii clientelei.”

21. La articolul 51, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cadrul fiecărui barou este organizată și funcționează Curtea de Arbitraj Profesional a Avocaților, instituție permanentă de arbitraj, neguvernamentală, fără personalitate juridică, independentă în exercitarea atribuțiilor. Organizarea, funcționarea, precum și atribuțiile Curții de Arbitraj Profesional a Avocaților sunt reglementate potrivit Statutului profesiei de avocat.”

22. La articolul 52 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) propune candidații pentru Comisia centrală de disciplină;”

23. La articolul 56 alineatul (2), literele b) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) duce la îndeplinire hotărârile și deciziile Congresului avocaților, Consiliului U.N.B.R., Comisiei permanente a U.N.B.R. și ale adunării generale a baroului;

.....
h) verifică și constată dacă actele privind constituirea, modificarea și schimbarea formelor de exercitare a profesiei, precum și convențiile de grupare sau de conlucrare profesională îndeplinesc condițiile prevăzute de lege și de statutul profesiei de avocat; autorizează funcționarea acestor forme; organizează și ține evidența lor;”.

24. La articolul 56 alineatul (2), după litera h) se introduce o nouă literă, litera h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) identifică și sesizează organelor judiciare competente cazurile de exercitare sub orice formă a activității specifice de avocat de către persoane care nu au calitatea de avocat înscris într-un barou și pe tabloul avocaților aceluși barou sau, înscrise fiind, nu au dreptul de exercitare a profesiei;”.

25. La articolul 56 alineatul (2), literele i), q) și v) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„i) coordonează activitatea filialei sau sucursalei Casei de Asigurări a Avocaților (C.A.A.) din raza de competență și exercită controlul activității acesteia la sesizarea Consiliului de administrație al C.A.A. sau a Consiliului U.N.B.R., independent de dreptul propriu de control al Consiliului de administrație al C.A.A. sau al Consiliului U.N.B.R.;

.....
q) aprobă organigrama, statul de funcții și angajează personalul baroului;

.....
v) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute în lege sau în alte acte normative.”

26. Articolul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — (1) Ședințele consiliului baroului sunt convocate de decan sau de înlocuitorul acestuia. Consiliul poate fi convocat și de o treime din membrii acestuia.

(2) Consiliul baroului lucrează legal în prezența a două treimi din numărul membrilor săi și ia hotărâri valabile cu votul majorității membrilor prezenți.”

27. La articolul 58 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) prezidează ședințele consiliului baroului;”.

28. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. — Avocatul nemulțumit de decizia decanului o poate ataca la consiliul baroului, în termen de 15 zile de la comunicare.”

29. La articolul 64 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) alege și revocă membrii Consiliului U.N.B.R. dintre membrii Congresului, potrivit prevederilor art. 65 alin. (1) și prevederilor Statutului profesiei de avocat;”.

30. La articolul 64 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) alege și revocă Comisia centrală de cenzori;”.

31. La articolul 64 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) exercită și alte atribuții prevăzute de lege.”

32. La articolul 66, după litera f) se introduce o nouă literă, litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) aprobă folosirea patrimoniului U.N.B.R. și C.A.A. în activități producătoare de venituri, potrivit legii;”.

33. La articolul 66, literele o), p) și r) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„o) verifică legalitatea și temeinicia deciziilor de primire în profesie și de înscriere pe tabloul avocaților, date de către consiliile barourilor, la cererea persoanelor interesate;

p) anulează, pentru cauze de nelegalitate, hotărârile și deciziile adoptate de organele de conducere ale barourilor, cu excepția celor care vizează plângeri ale terților sau ale avocaților împotriva deciziilor adoptate în materia plângerilor îndreptate împotriva avocaților, care încalcă legea și Statutul profesiei de avocat, ca urmare a contestației formulate de membrii baroului respectiv sau a sesizării președintelui U.N.B.R.;

.....
r) alege și revocă membrii Consiliului de administrație al C.A.A., coordonează activitatea acestuia și exercită controlul activității sale la sesizarea consiliului unui barou, a Comisiei permanente sau a Comisiei de cenzori a C.A.A.;”.

34. La articolul 66, după litera t) se introduc trei noi litere, literele u), v) și x), cu următorul cuprins:

„u) emite hotărâri cu caracter interpretativ pentru aplicarea corectă și unitară a Statutului profesiei de avocat, a Statutului C.A.A. și a altor acte normative emise în baza acestora;

v) aprobă bugetul anual al Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților și execuția bugetară anuală a acestuia.

x) adoptă, cu caracter de recomandare, tabloul onorariilor minimale pentru serviciile prestate potrivit legii de formele de exercitare a profesiei de avocat.”

35. La articolul 68 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) aprobă organigramele și statele de funcții ale U.N.B.R., Casei de Asigurări a Avocaților și Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților, la propunerea, după caz, a Comisiei permanente a U.N.B.R., Consiliului de administrație al C.A.A. și, respectiv, a Consiliului de conducere al INPPA;”.

36. La articolul 68 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) exercită atribuțiile prevăzute de lege cu privire la adunările generale ale acționarilor/asociațiilor societăților înființate pentru folosirea patrimoniului U.N.B.R. în activități producătoare de venituri;”.

37. La articolul 68 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) are obligația să apere reputația profesională a avocatului, la cererea acestuia, pe baza cercetărilor și a propunerilor înaintate de consiliul baroului din care face parte.”

38. La articolul 85, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 85. — (1) Onorariile pentru asistența judiciară acordată în oricare dintre formele prevăzute de prezentul capitol se stabilesc prin protocolul încheiat între U.N.B.R., Ministerul Justiției și Ministerul Public.”

39. La articolul 85, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Plata onorariilor prevăzute la alin. (1) se face în termen de 45 de zile de la data depunerii deconturilor de către barouri la organul judiciar competent. Pentru întârzierea la plată a onorariilor se calculează și se plătesc dobânzi/penalități la nivelul prevăzut de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la bugetul de stat. Plata dobânzilor/penalităților se face la cererea barourilor.”

40. **La articolul 85, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(2) Fondurile necesare pentru plata onorariilor prevăzute la alin. (1) se asigură din sumele prevăzute la art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru cheltuielile curente necesare funcționării serviciilor de asistență judiciară a barourilor, din sumele virate lunar pentru remunerarea avocaților, fiecare barou își constituie un fond prin reținerea a 2% din valoarea acestor sume aprobate și efectiv vărsate, conform regulilor stabilite prin Statutul profesiei de avocat. Reținerea procentului de 2% se face la achitarea efectivă a onorariului către avocatul îndreptățit.”

41. **La articolul 86, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 86. — (1) Avocatul răspunde disciplinar pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi sau ale statutului, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale baroului sau ale uniunii, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei, ale corpului de avocați sau ale instituției.”

42. **La articolul 86, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:**

„(4) Constituie abatere disciplinară gravă încălcarea dispozițiilor din lege și din Statutul profesiei de avocat care prevăd expres o astfel de calificare.”

43. **La articolul 87, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(4) În toate cazurile, acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult un an de la data luării la cunoștință, de către consiliul baroului, despre săvârșirea abaterii, dar nu mai târziu de 3 ani de la data săvârșirii acesteia.”

44. **La articolul 89 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„c) amendă de la 500 lei la 5.000 lei, care se face venit la bugetul baroului. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Limitele amenzii disciplinare se actualizează periodic de către Consiliul U.N.B.R., în funcție de rata inflației;”

Art. II. — Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 24 martie 2017.
Nr. 25.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind modificarea
și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea
și exercitarea profesiei de avocat

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 24 martie 2017.
Nr. 319.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 46/2016 pentru completarea Legii nr. 227/2015
privind Codul fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46 din 31 august 2016 pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 5 septembrie 2016, cu următoarea completare:

— **La articolul I, înaintea punctului 1 se introduce un nou punct, cu următorul cuprins:**

„— **La articolul 453, după litera h) se introduce o nouă literă, litera h¹), cu următorul cuprins:**

«h¹) *terenul aferent clădirii de domiciliu* — terenul proprietății identificat prin adresa acestuia, individualizată prin denumire proprie a străzii și numărul poștal atribuit de la adresa de domiciliu;»”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 24 martie 2017.
Nr. 26.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 46/2016 pentru completarea
Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2016 pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 24 martie 2017.
Nr. 320.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 10**din 20 februarie 2017**

Dosar nr. 3.476/2016

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Raluca Moglan	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Sorinela Alina Macavei	— judecător la Secția I civilă
Dragu Crețu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angelica Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 3.476/1/2016 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în vederea dezlegării următoarelor chestiuni de drept:

„1. Începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate», locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiile de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ abrogat prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010?

2. În cazul în care Ordinul nr. 547/2010 își produce efectele și ulterior datei de 1 ianuarie 2011, angajatorul poate stabili un alt procent (nivel) al sporului, acordat inițial salariatului cu încălcarea prevederilor acestui ordin, deși prin actele normative anuale privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice «cuantumul sporurilor care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, se menține la același nivel, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții?»

După prezentarea referatului cauzei, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Prin Încheierea de ședință de la 14 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.261/99/2015, Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și cap. I art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, depinde soluționarea pe fond a cauzei, în care salariații solicită anularea deciziilor prin care, în anul 2015, angajatorul modifică (reduce) nivelul sporului de condiții deosebit de periculoase, întemeindu-se pe Ordinul nr. 547/2010,

adoptat în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009, act normativ abrogat prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010”.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 20 octombrie 2016 cu nr. 3.476/1/2016.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Art. 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumit în continuare *Ordinul nr. 547/2010*, capitolul I din anexă, în vigoare de la 4 iunie 2010:

Art. 1: „Prezentul regulament stabilește locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, precum și condițiile de acordare a acestora.”

5. Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 284/2010*:

Art. 7 alin. (1): „Aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare.”;

Art. 21: „Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzute în anexele nr. I—VIII, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulamentul elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară — administrație, sănătate, învățământ, justiție, cultură, diplomație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională sau autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

6. Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare *Legea nr. 285/2010*:

Art. 1 alin. (2): „Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

7. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în

domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010*.

Art. II art. 1 alin. (2): „În anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. 12 alin. (1): „Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2013.”

8. Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice nr. 42/77/2011 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, denumit în continuare *Ordinul nr. 42/77/2011*:

Anexă, pct. II lit. B: „În aplicarea art. 1 din Legea nr. 285/2010, la data reîncadrării personalului, cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare va fi determinat prin majorarea cuantumului avut în luna octombrie 2010 cu 15%, după cum urmează: (...)”

Sporurile pentru condiții de muncă stabilite în baza Legii-cadru nr. 330/2009 se acordă până la aprobarea regulamentelor prevăzute la art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 numai persoanelor care au beneficiat de aceste sporuri și numai în măsura în care activitatea se desfășoară în aceleași condiții de muncă.”

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012*:

Art. 1: „În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.”

Art. 5: „Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2014.”

10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013*:

Art. 1 alin. (2): „În anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. 8 alin. (1): „Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2015.”

11. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările

și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014*:

Art. 1. alin. (2): „În anul 2015, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. 7 alin. (1): „Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2016.”

12. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015* privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*:

Art. 1 alin. (2): „În anul 2016, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația lunară brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. 6 alin. (1): „Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2017.”

IV. Expunerea succintă a procesului

13. Prin Cererea înregistrată la Tribunalul Iași cu nr. 4.261/99/2015, Sindicatul Sanitas Județ Iași, în numele și pentru membrii de sindicat, a chemat în judecată Institutul de Psihiatrie Socola Iași, solicitând anularea parțială a Hotărârii Comitetului director din 20 mai 2015, în ce privește acordarea sporului de muncă în condiții deosebit de periculoase de 50% la salariul de bază, anularea deciziilor emise pe numele salariaților pentru punerea în aplicare a acestei hotărâri și obligarea angajatorului la plata diferențelor salariale rezultate din diminuarea sporului de muncă în condiții deosebit de periculoase de la 75% la 50% la salariul de bază, începând cu data aplicării deciziilor contestate și până la rămânerea definitivă a hotărârii, cu cheltuieli de judecată.

14. În motivarea acțiunii s-a arătat că, prin deciziile contestate, angajatorul a stabilit beneficiul sporului pentru condiții de muncă deosebit de periculoase de 50% la salariul de bază. Anterior emiterii acestor decizii, sporul pentru condiții de muncă deosebit de periculoase se acorda în procent de 75% la salariul de bază.

Temeiul legal indicat pentru emiterea deciziilor contestate este Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010 — anexa nr. 2 la regulamentul, fără a fi menționat și textul corespunzător sporului acordat. Anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin ordinul anterior menționat cuprinde toate categoriile de sporuri, inclusiv pe cel acordat anterior, în procent de 75% la salariul de bază, iar, în urma ședinței Comitetului director, nu s-a stabilit diminuarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase, dar acest efect se va produce prin ducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse prin deciziile contestate.

În fapt și în drept, activitatea desfășurată de către salariații cărora li s-au emis deciziile contestate se încadrează în staționatul de zi al spitalului de psihiatrie, activitate echivalentă cu regimul internărilor de zi.

În ce privește legalitatea acordării sporului în cuantumul prevăzut de Ordinul nr. 547/2010, contestatorii au invocat omisiunea Ministerului Sănătății de a emite un nou regulament, cu prevederi clare și neechivoce, aplicabile salariaților din sănătate.

Emiterea unui regulament de sporuri a fost de mai multe ori prorogată, pe cale de consecință aplicându-se perpetuu regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, deși sindicatul s-a adresat în numeroase rânduri pentru începerea consultărilor privind emiterea regulamentului prevăzut de art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010.

15. Intimatul a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând că, în urma analizei sporurilor acordate salariaților din spital, a constatat că, pentru o serie de locuri de muncă, sporurile acordate nu sunt în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, motiv pentru care s-a hotărât punerea în aplicare a legislației și acordarea sporurilor corespunzătoare pentru locul de muncă efectiv ocupat de fiecare salariat. Astfel, pentru salariații pentru care s-a formulat prezenta acțiune s-a stabilit sporul pentru condiții deosebit de periculoase în cuantum de 50%, și nu cel de 75%, spor de care, în mod ilegal, au beneficiat până la data emiterii deciziilor contestate, deoarece își desfășoară activitatea la serviciul spitalizare de zi.

Întrucât niciunul dintre contestatorii nu își desfășoară activitatea în secții cu paturi, aceștia nu pot beneficia de sporul acordat la lit. C pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, însă pot beneficia de sporul prevăzut la lit. D din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, respectiv spor de 50% din salariul de bază.

Locurile de muncă ale contestatorilor sunt la serviciul spitalizare de zi, nicidecum în secțiile cu paturi. Faptul că aceștia au primit un spor în cuantum de 75% până în prezent nu reprezintă temei legal pentru acordarea în continuare a acestui cuantum de spor. Legea trebuie aplicată chiar și în condițiile în care un timp atât de îndelungat, din eroare, aceasta a fost eludată.

16. Prin Sentința civilă nr. 244 din 10 februarie 2016, Tribunalul Iași a admis, în parte, acțiunea, în sensul că a dispus anularea deciziilor emise de intimat pe numele contestatorilor și a obligat intimatul la plata către contestatori a „diferențelor salariale rezultate din diminuarea sporului de muncă în condiții deosebit de periculoase de la 75% la 50% la salariul de bază începând cu momentul aplicării deciziilor emise la 20 mai 2015”, respingând cererea de anulare a Hotărârii Comitetului director din 20 mai 2015.

17. Pentru a hotărî astfel Tribunalul Iași a reținut că Hotărârea Comitetului director (procesul-verbal) din 20 mai 2015 nu conține dispoziții de autoritate în legătură cu modul de stabilire și acordare a sporului pentru muncă în condiții deosebit de periculoase pentru personalul din cadrul instituției intime.

În ceea ce privește deciziile nr. 286, 287, 291, 296, 301, 289, 290, 299, 295, 293, 294, 292, 284, 323, 281, 300, 288, 298, 297, 282, 283 și 285 emise de manager în data de 20 mai 2015, temeiul juridic indicat îl constituie dispozițiile lit. D pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, potrivit cărora beneficiază de un spor pentru condiții deosebit de periculoase de 50% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din spitalele de psihiatrie, altul decât cel prevăzut la lit. C pct. 1 și 2 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, precum și personalul din structurile de cercetare științifică ale spitalelor de psihiatrie;

2. personalul TESA, muncitori și personalul de deservire din spitalele de psihiatrie, cu excepția muncitorilor prevăzuți la lit. C pct. 3 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010;

3. personalul din cabinetele medicale de psihiatrie și neuropsihiatrie infantilă, precum și personalul din laboratoarele/centrele de sănătate mintală.

Însă, acest ordin a fost emis pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009, lege care, la momentul emiterii deciziilor ce fac

obiectul prezentei contestații, era abrogată prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010. Întrucât anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010 cuprinde sporurile acordate în baza prevederilor paragrafului „Sporuri și alte drepturi specifice” pct. 1 lit. b) din nota aferentă anexei nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 (abrogată), aceste dispoziții ale anexei sunt desuete și în neconcordanță cu dispozițiile în vigoare incidente.

Dispozițiile legale ce reglementează sporul pentru condiții deosebit de periculoase sunt cele ale art. 7 alin. (1) lit. b) din cap. II al anexei nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010, potrivit căroră „pentru condiții deosebit de periculoase: leprozerii, anatomie patologică, TBC, SIDA, dializă, recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromuscular și neurologică, psihiatrie, medicină legală, asistență medicală de urgență și transport sanitar, acordată prin serviciile de ambulanță și structurile de primire a urgențelor UPU — SMURD, UPU și CPU, secții și compartimente de ATI și de terapie intensivă, secții și compartimente de îngrijiri paliative, personalul încadrat în blocul operator, în punctele de transfuzii din spital, în laboratoarele de cardiologie intervențională, în laboratoarele de endoscopie intervențională, precum și medicii de specialitate chirurgicală, epidemii deosebit de grave și altele asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății, cuantumul sporului este de 45—85% din salariul de bază. Nivelul sporului se stabilește de conducerea fiecărei unități sanitare cu personalitate juridică de comun acord cu sindicatele reprezentative semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de ramură sanitară și cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli”.

Întrucât, la data emiterii deciziilor contestate, 20 mai 2015, sporul pentru condiții deosebit de periculoase era reglementat de dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010, acordarea acestui spor în cuantumul de 50% din salariul de bază, astfel cum a fost prevăzut la lit. D pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010 nu poate fi considerată legală.

Mai mult, față de noile limite ale sporului pentru condiții de muncă deosebit de periculoase (45—85% din salariul de bază), sporul de 75% din salariul de bază, acordat contestatorilor anterior emiterii deciziilor contestate, nu mai reprezintă un nivel maxim.

18. Împotriva acestei sentințe a declarat apel intimatul Institutul de Psihiatrie Socola Iași, cauza fiind înaintată spre soluționare Curții de Apel Iași.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

19. Curtea de Apel Iași a constatat admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și cap. I art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, depinde soluționarea pe fond a cauzei, în care salariații solicită anularea deciziilor prin care, în anul 2015, angajatorul modifică (reduce) nivelul sporului de condiții deosebit de periculoase, întemeindu-se pe Ordinul nr. 547/2010, adoptat în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009, act normativ abrogat prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010;

2. problema de drept enunțată este nouă, nefiind identificată jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție care să fi statuat asupra acestei chestiuni de drept;

3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 14 septembrie 2016;

4. Curtea de Apel Iași este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

20. Situația de fapt, față de care se impune lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și cap. I art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, este următoarea:

21. Contestatorii, salariații ai Institutului de Psihiatrie Socola Iași, fac parte din categoria personalului plătit din fonduri publice, salarizarea lor fiind stabilită prin lege. La data de 21 mai 2015, dată de la care angajatorul le-a acordat, în conformitate cu dispozițiile lit. D pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010 (dispoziții menționate în fiecare decizie contestată), un spor pentru condiții de muncă deosebit de periculoase de 50% din salariul de bază, contestatorii își desfășurau activitatea (medic, asistent medical, infirmier, psiholog) la Staționarul de zi Ghelerter sau la Staționarul de zi psihiatrie adulți din cadrul Institutului de Psihiatrie Socola Iași.

Potrivit dispozițiilor lit. D pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, beneficiază de un spor pentru condiții deosebit de periculoase de 50% din salariul de bază: personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din spitalele de psihiatrie, altul decât cel prevăzut la lit. C pct. 1 și 2 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010.

Până la data de 21 mai 2015, contestatorii au beneficiat de un spor pentru condiții de muncă deosebit de periculoase de 75% din salariul de bază, în conformitate cu dispozițiile lit. C pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, care prevăd că beneficiază de un spor de 50—75% din salariul de bază: personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secțiile și compartimentele cu paturi din specialitățile psihiatrie și neuropsihiatrie infantilă.

Prima instanță nu a examinat încadrarea contestatorilor în prevederile lit. D pct. 1 sau lit. C pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010 (în sensul că Staționarul de zi Ghelerter și Staționarul de zi psihiatrie adulți pot/nu pot fi asimilate secțiilor și compartimentelor cu paturi), ci a anulat deciziile de stabilire a sporului pentru condiții deosebit de periculoase de 50% din salariul de bază, pentru că „acordarea acestui spor în cuantumul de 50% din salariul de bază, astfel cum a fost prevăzut la lit. D pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, nu poate fi considerată legală”.

În același sens este și Decizia nr. 119 din 2 februarie 2016 a Curții de Apel Iași, în care se reține că „Ordinul nr. 547/2010 al Ministerului Sănătății este caduc, fiind dat în baza și aplicarea Legii nr. 330/2009”, iar „prelevantă trebuie acordată oricum norme juridice ulterioare, de valoare juridică superioară, în speță, Legea-cadru nr. 284/2010”.

Totodată, s-a arătat că într-o cauză similară, înregistrată cu nr. 4.405/99/2015 și aflată tot în apel, Tribunalul Iași a respins acțiunea formulată de Sindicatul Camera Medicilor Iași în numele unui salariat — medic primar psihiatrie la Staționarul de zi psihiatrie adulți din cadrul Institutului de Psihiatrie Socola Iași, reținând, în esență, că decizia contestată (de stabilire a sporului pentru condiții de muncă deosebit de periculoase de 50% la salariul de bază) a fost emisă „(...) în aplicarea corectă și legală a dispozițiilor legale anterior enunțate întocmai pentru a repara o eroare în aplicarea legislației incidente”.

22. În raport cu cele anterior învederate, punctul de vedere al instanței de apel este în sensul că Ordinul nr. 547/2010 continuă să își producă efectele și ulterior datei de 1 ianuarie 2011, deși Legea-cadru nr. 330/2009 a fost abrogată prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010, iar angajatorul poate stabili un alt procent (nivel) al sporului, acordat inițial salariatului cu încălcarea prevederilor acestui ordin, chiar dacă, prin actele normative anuale privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, „cuantumul sporurilor care fac parte, potrivit legii, din salariul brut se menține la același nivel, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”, același punct de vedere fiind exprimat și în Decizia nr. 306 din 16 martie 2016 a Curții de Apel Iași.

VII. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. Sindicatul Sanitas Județ Iași, în numele și pentru membrii de sindicat, s-a raliat punctului de vedere exprimat prin Sentința civilă nr. 244 din 10 februarie 2016 a Tribunalului Iași, potrivit căruia prevederile Ordinului nr. 547/2010 nu mai pot fi aplicate, dispozițiile legale în vigoare care reglementează sporul pentru condiții deosebit de periculoase fiind cele din art. 7 alin. (1) lit. b) din cap. II din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010.

24. Institutul de Psihiatrie Socola Iași nu a exprimat un punct de vedere.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie și punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

25. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 2.044/C/3.921/III-5/2016 din 24 noiembrie 2016, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică practică judiciară în problema de drept care formează obiectul sesizării Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

26. Curțile de apel Bacău, Suceava, Târgu Mureș, Timișoara, Constanța, Brașov și Alba Iulia au învederat că nu au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate cu privire la această chestiune de drept și nu au exprimat niciun punct de vedere în sensul celor solicitate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

27. În ceea ce privește cadrul legal în materia drepturilor salariale convenite personalului medical în privința sporului, într-o primă orientare jurisprudențială, s-a apreciat că Ordinul nr. 547/2010 își produce efectele și ulterior datei de 1 ianuarie 2011, deși Legea cadru nr. 330/2009 a fost abrogată prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010, în acest sens pronunțându-se Tribunalul Dâmbovița, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel Pitești, iar, într-o a doua orientare, s-a considerat că dispozițiile Ordinului nr. 547/2010 nu mai sunt aplicabile ca urmare a abrogării implicite determinate de abrogarea Legii-cadru nr. 330/2009 prin Legea-cadru nr. 284/2010, așa cum rezultă din jurisprudența Tribunalului Galați, Tribunalului Satu Mare, Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Craiova și a Curții de Apel Pitești.

28. Cu privire la cea de-a doua întrebare privind nivelul sporului acordat angajatului în cazul în care Ordinul nr. 547/2010 își produce efectele și ulterior datei de 1 ianuarie 2011 s-a arătat că:

— angajatorul poate stabili un alt nivel al sporului pentru condiții de muncă deosebit de periculoase, acordat inițial salariatului cu încălcarea prevederilor acestui ordin (Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Pitești);

— deși Ordinul nr. 547/2010 a prevăzut o creștere a unor sporuri, în baza art. 14 din același act normativ, cuantumul sporului a rămas neschimbat (Curtea de Apel Galați);

— angajatorul nu poate stabili un alt procent al sporurilor decât cel prevăzut de Ordinul nr. 547/2010, nici după data de 1 ianuarie 2011, de vreme ce, prin acte normative anuale privind

salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cuantumul sporurilor care fac parte, potrivit legii, din salariul brut se menține la același nivel, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții (Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curtea de Apel Pitești).

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

29. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a fost identificată jurisprudență relevantă cu privire la problema de drept dedusă judecării.

30. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 29 iunie 2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, a statuat că, „deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent.

Astfel, în prezent, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofesionale”.

31. Nu a fost identificată jurisprudență comunitară sau a drepturilor omului cu privire la problema de drept enunțată.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

32. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a arătat că sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unor chestiuni de drept, iar, pe fondul cauzei, s-a apreciat că, în interpretarea dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și cap. I art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiile de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

33. Asupra admisibilității sesizării, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

34. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ.

35. În doctrină, ele au fost identificate după cum urmează: existența unei cauze aflate în curs de judecată; instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă; chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

36. Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Curtea de Apel Iași este legal investită cu soluționarea unor cereri de apel, litigiile având natura juridică a unor conflicte de muncă, ceea ce conferă competență exclusivă, în primă instanță, tribunalului, conform art. 208 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar hotărârile pronunțate de tribunal sunt supuse numai apelului conform art. 214 din Legea nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Instanța supremă a fost sesizată de un complet din cadrul Curții de Apel Iași, investit cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță potrivit dispozițiilor art. 208 raportat la art. 214 din Legea nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 96 pct. 2 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

37. Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte în care se ridică este îndeplinită, deoarece, prin raportare la obiectul cauzei — anularea deciziilor prin care, în anul 2015, angajatorul modifică (reduce) nivelul sporului de condiții deosebit de periculoase, întemeindu-se pe Ordinul nr. 547/2010, adoptat în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009, act normativ abrogat prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și cap. I art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, depinde soluționarea pe fond a cauzei, deoarece soluționarea aspectelor privind acțiunea în timp a legii civile este strâns legată de motivele invocate pentru anularea deciziilor prin care, în anul 2015, angajatorul modifică (reduce) nivelul sporului de condiții deosebit de periculoase, întemeindu-se pe Ordinul nr. 547/2010.

38. De asemenea, este îndeplinită și cerința noutății chestiunii de drept supuse interpretării care, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, reprezintă o condiție distinctă de admisibilitate. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată.

39. Examenul jurisprudențial efectuat a relevat că nu s-a cristalizat o jurisprudență în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare, iar analiza punctelor de vedere oferă indicii referitoare la posibilitatea apariției unei practici neunitare din această perspectivă. Așa fiind, condiția noutății se verifică, devenind actuală cerința interpretării și aplicării normei de drept respective.

40. Textul art. 519 din Codul de procedură civilă mai prevede condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra problemei de drept ce face obiectul sesizării pentru

pronunțarea unei hotărâri prealabile sau ca această problemă să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În legătură cu chestiunea de drept adusă în dezbatere se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat problema care constituie obiect al sesizării.

41. Prin urmare, se constată că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate privind declanșarea procedurii hotărârii prealabile.

42. Pe fondul cauzei, înainte de a intra în analiza propriu-zisă a chestiunii de drept, se constată că se solicită rezolvarea de principiu a problemei aplicării în timp, începând cu 1 ianuarie 2011, a prevederilor legale ce reglementează locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru condiții de muncă și condițiile de acordare a acestora pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, pe baza interpretării dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. I art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și cap. I art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

43. Începând cu 1 ianuarie 2011, salarizarea personalului plătit din fondurile publice se realizează în baza Legii-cadru nr. 284/2010, coroborat cu anumite dispoziții din Legea-cadru nr. 330/2009 și din Legea nr. 285/2010, dispozițiile referitoare la valoarea de referință și la coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele Legii-cadru nr. 284/2010 nefiind aplicabile, potrivit art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010.

44. Astfel, potrivit acestui text de lege: „În anul 2012 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.”

45. Aceste prevederi au fost preluate și pentru anul 2013 în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012. La fel s-a întâmplat și în anul 2014 în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și pentru anul 2015 în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, iar, pentru anul 2016, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, la rândul ei modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016.

46. În acest sens este util a se menționa ceea ce reține Curtea Constituțională prin Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 483 din 29 iunie 2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2004: „29. Sintetizând, Curtea reține că, deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la quantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar din fonduri publice făcând trimitere la quantumul drepturilor salariale din anul precedent. Astfel, în prezent, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofesionale (...)”.

47. Toate actele normative anuale de salarizare, fără excepție din 2010 și până în prezent, nu au făcut decât să reia dispozițiile referitoare la valoarea de referință și la coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele Legii-cadru nr. 284/2010, prevederi care nu au fost niciodată aplicate.

48. Practic, niciun angajat bugetar nu a primit plăți salariale potrivit acestei legi, pentru că, prin acte normative anuale de salarizare, s-a derogat permanent, perpetuându-se starea de tranziție. Așadar, s-a procedat doar la o „reîncadrare scriptică” a personalului potrivit noilor grile, dar plata salariilor s-a „realizat faptic” la nivelul salariilor în plată din decembrie 2009.

49. Așadar, este de reținut faptul că, deși personalul bugetar a fost reîncadrat în conformitate cu dispozițiile legilor-cadru, el nu a fost salarizat în baza acestora, întrucât, la stabilirea salariului, nu au fost aplicate valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare, care, trimitând la cadrul normativ în vigoare la nivelul anului 2009, mențineau în plată cuantumul salarial din anii anteriori.

50. Prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010 a fost aprobat Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care a fost abrogată prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010.

51. Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice prevede:

Art. 7 alin. (1): „Aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare.”

Art. 21: „Locurile de muncă, categoriile de personal, mărirea concretă a sporului pentru condiții de muncă, prevăzut în anexele nr. I—VIII, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară — administrație, sănătate, învățământ, justiție, cultură, diplomație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională sau autoritățile centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

52. Petenții din cauza dedusă judecătii, în cadrul căreia s-a format prezenta sesizare întemeiată pe dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, se încadrează în anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010.

53. Însă, un astfel de regulament care să reglementeze locurile de muncă, categoriile de personal, mărirea corectă a sporului pentru condiții de muncă prevăzute în anexele nr. I—VIII la Legea-cadru nr. 284/2010 (în care se încadrează și anexa nr. III) nu a fost adoptat, aplicarea dispozițiilor art. 21 fiind amânată succesiv, prin legile anuale de salarizare, până în ianuarie 2017. Astfel, prin art. 12 alin. (1) din art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 (articol introdus de punctul 2 al articolului unic din Legea nr. 283/2011) s-a stabilit că „prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2013”.

54. În mod similar, prin art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, aplicarea art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 a fost amânată până la data de 1 ianuarie 2014; prin art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, aplicarea a fost amânată până la 1 ianuarie 2015; prin art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, până la data de 1 ianuarie 2016, iar, prin art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, aplicarea art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 a fost amânată până la data de 1 ianuarie 2017.

55. Totodată, prin actele normative anuale privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, „cuantumul sporurilor care fac parte, potrivit legii, din salariul brut se menține la același

nivel, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

56. În plus, Ordinul nr. 42/77/2011, în anexă, la pct. II lit. B, prevede că, „în aplicarea art. 1 din Legea nr. 285/2010, la data reîncadrării personalului, cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, va fi determinat prin majorarea cuantumului avut în luna octombrie 2010 cu 15%, după cum urmează (...): Sporurile pentru condiții de muncă stabilite în baza Legii-cadru nr. 330/2009 se acordă până la aprobarea regulamentelor prevăzute la art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 numai persoanelor care au beneficiat de aceste sporuri și numai în măsura în care activitatea se desfășoară în aceleași condiții de muncă”.

57. Așadar, în lipsa unui regulament emis în baza dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 (a căror aplicare a fost amânată succesiv până la data de 1 ianuarie 2017) de către ministerul coordonator al domeniului de activitate bugetar al sănătății (în cazul concret dedus judecătii), începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, mărirea concretă a sporurilor și condițiile de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în aplicarea căreia a fost emis Ordinul nr. 42/77/2011.

58. În cuprinsul anexei la Ordinul nr. 42/77/2011, la pct. II lit. B, se menționează expres că „Sporurile pentru condiții de muncă stabilite în baza Legii-cadru nr. 330/2009 se acordă până la aprobarea regulamentelor prevăzute la art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 numai persoanelor care au beneficiat de aceste sporuri și numai în măsura în care activitatea se desfășoară în aceleași condiții de muncă”.

59. În acest context, cu toate că prin art. 39 al Legii-cadru nr. 284/2010 au fost abrogate Legea-cadru nr. 330/2009 și Ordinul nr. 547/2010, ca act accesoriu acestei legi, în conformitate cu prevederile pct. II lit. B din anexa la Ordinul nr. 42/77/2011, prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 continuă să își producă efectele în prezent.

60. Pe cale de consecință, cu aplicarea principiului *accessorium sequitur principale*, întrucât a fost emis în temeiul Legii-cadru nr. 330/2009, Ordinul nr. 547/2010 continuă să producă efecte juridice, fiind cel în raport cu care erau calculate, la data introducerii contestației pendinte, sporurile pentru condiții de muncă în cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Sănătate”.

61. Cu alte cuvinte, Ordinul nr. 547/2010 continuă să își producă efectele și ulterior datei de 1 ianuarie 2011, ca urmare a trimiterii exprese făcute prin dispozițiile Ordinului nr. 42/77/2011 la aplicarea Legii-cadru nr. 330/2009, care reglementează sporurile pentru condiții de muncă ce vor fi acordate până la aprobarea unui regulament în conformitate cu dispozițiile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010.

62. Supraviețuirea Legii-cadru nr. 330/2009 și a normelor sale de aplicare, precum cele menționate în Ordinul nr. 547/2010, ulterior abrogării sale prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010, constituie una dintre cele două excepții acceptate de la principiile care guvernează acțiunea legii civile în timp (principiul neretroactivității legii civile noi și principiul aplicării imediate a legii civile noi), fiind prevăzută expres în anexa la Ordinul nr. 42/77/2011 (la pct. II lit. B), circumscrisă unei situații determinate (aceea a sporurilor pentru condiții de muncă) și justificată de imposibilitatea aplicării legii noi, din perspectiva art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 (prin care reglementează aceste sporuri), ca urmare a prorogării succesive a intrării în vigoare a acestui articol până la 1 ianuarie 2017.

63. În concluzie, ulterior datei de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, locurile de

muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiile de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

64. În ceea ce privește cea de-a doua întrebare, se constată că este subsidiară primei întrebări, urmând a se răspunde doar dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, în sensul că Ordinul nr. 547/2010 își produce efectele și ulterior datei de 1 ianuarie 2011.

65. Întrucât răspunsul la prima întrebare este afirmativ, titularul sesizării dorește să se lămurească de către Înalta Curte de Casație și Justiție dacă angajatorul poate stabili un alt procent (nivel) al sporului acordat inițial salariatului, cu încălcarea prevederilor Ordinului nr. 547/2010, în condițiile în care, prin actele normative anuale privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, „cuantumul sporurilor care fac parte, potrivit legii, din salariul brut se menține la același nivel, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

66. Se observă că cea de-a doua întrebare tinde la analiza temeiniciei soluției primei instanțe, care a înlăturat măsura reducerii cuantumului sporului acordat contestatorilor, în sensul de a se stabili dacă sporul de 75%, acordat inițial în temeiul Ordinului nr. 547/2010, putea fi redus, în condițiile în care legile anuale privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice mențin sporurile acordate la același nivel dacă personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

67. Or, modalitatea concretă de stabilire a procentului (nivelului) sporului pentru condiții de muncă de către angajator reprezintă o chestiune ce ține de soluționarea fondului cauzei pendinte, în această situație prezentând relevanță circumstanțele concrete ale speței.

68. Se apreciază că nu este necesar să se răspundă la cea de-a doua întrebare, față de răspunsul acordat primei întrebări care statuează că dispozițiile Ordinului nr. 547/2010 sunt aplicabile și ulterior datei de 1 ianuarie 2011, întrucât cea de-a doua întrebare presupune o examinare a interpretării și aplicării

ordinului la situația de fapt concretă, și nu o interpretare a normei de drept.

69. Din conținutul celei de-a doua întrebări, prin referire la aspecte de fapt aflate în dispută și reciproc contestate de părți, asupra cărora instanța urmează a se pronunța în litigiul principal, se tinde în realitate să se obțină „o îndrumare efectivă” în soluționarea în concret a cauzei, ceea ce, evident, excedează procedura reglementată de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

70. În cauza pendinte, conform celor prezentate de către instanța de trimitere, există poziții divergente cu privire la încadrarea contestatorilor în prevederile lit. C pct. 1 sau lit. D pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, prevederi ce stabilesc procente diferite ale sporului pentru condiții de muncă, reținându-se că prima instanță nu a lămurit acest aspect, ci a anulat deciziile de stabilire a sporului pentru condiții deosebit de periculoase de 50% din salariul de bază cu motivarea că „acordarea acestui spor, în cuantumul de 50% din salariul de bază, astfel cum a fost prevăzut la lit. D pct. 1 din anexa nr. 2 la regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, nu poate fi considerată legală”.

71. Titularul sesizării nu se referă însă la eventuale modificări aduse, în legile anuale de salarizare, limitelor sporului pentru condiții de muncă prevăzute de Ordinul nr. 547/2010, ci la modificarea acestui spor în interiorul limitelor prevăzute de Ordinul nr. 547/2010, astfel încât majorarea sporului va fi analizată în raport cu situația de fapt a cauzei, astfel cum s-a motivat anterior.

72. Răspunsul la a doua întrebare ar fi fost util numai dacă s-ar fi solicitat majorarea sporului pentru condiții de muncă dincolo de limita maximă stabilită de Ordinul nr. 547/2010, cea de 75%, ca urmare a majorărilor prevăzute pentru acest spor prin legile anuale de salarizare, astfel cum s-a întâmplat prin Legea nr. 285/2010, care în art. 1 alin. (2) a prevăzut majorarea cu 15% a cuantumului sporurilor care fac parte din salariul brut, sporuri acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 4.261/99/2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiilor de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 februarie 2017.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 6

DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI

LISTA

cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică cărora li s-au aprobat subvenții din bugetul local al sectorului 6 pentru anul 2017, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea organizației	Nr. de beneficiari asistați în anul 2017	Serviciile acordate	Suma acordată pentru anul 2017 (lei)
1	Fundația Principesa Margareta a României	50	— suport educațional (meditații și sprijin în efectuarea temelor școlare, cursuri de limbi străine); — servicii de socializare, recreative și petrecere a timpului liber; — consiliere psihologică individuală și de grup; — educație parentală; — suport alimentar; — sprijin material, pentru copii și familiile aflate în situații de urgență.	205.806
2	Asociația Centrul Creștin București, Cantina „Harul”	250	— servicii sociale gratuite pentru persoanele aflate într-o situație socioeconomică dificilă și/sau care se confruntă cu diverse probleme medicale (rol de serviciu suport material în vederea reinserției sociale a persoanelor marginalizate sau, în cazul persoanelor vârstnice, ca serviciu de susținere în vederea unui minim necesar existenței)	900.000
3	Asociația Centrul Creștin București, Centrul de zi „România Kids”	100	— serviciu de protecție socială a copilului, care urmărește prevenirea excluderii sociale a copiilor și familiilor cu risc crescut de izolare socială sau aflate în incapacitate de a oferi condiții minimale de subzistență, creștere și educație, printr-un program de activități recreative, sociale, psihologice; — servicii de îngrijire, hrană și supraveghere pe timp de zi pentru preșcolari și școlari	1.080.000
4	Asociația „Sf. Arhidiacon Ștefan”	140	— cantină socială pentru copii și familii aflate în dificultate; — program de prevenire a abandonului școlar; — program de reinserție socială a persoanelor de vârstă a treia; — consiliere și orientare socio-profesională; — asistență medicală gratuită; — consiliere psihologică gratuită; — îngrijire de tip familial; — consiliere juridică gratuită; — ajutor financiar de urgență	276.600
5	Asociația „Fraților Mariști ai Școlilor din România”	32	— integrarea personală, integrarea socială și pe piața muncii, integrarea în familie prin oferirea de: adăpost, asistență materială și financiară, protecție, educație, servicii medicale și psihologice, asistență socială pentru toți copiii. În afara activităților școlare, se desfășoară și activități educative, activități de socializare, activități culturale, sportive și ludice și în aer liber.	1.080.260

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

